

РЕШЕНИЕ

№ 3314

гр. София, 27.10.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в публично заседание на 21.10.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Русинов, като разгледа дело номер **6287** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 85, ал. 1 от Закона за убежището и бежанците.

Образувано е по жалба на Х. Е. Е. М. Хамада, гражданин на Египет, с адрес за призоваване: С., У. „Л К.“ № 82, . 1, ап. 5, срещу Решение № УП-109 / 13. 08. 2010 г. на И. О. на Държавната агенция за бежанците П. МС.

В жалбата се излагат съображения за нарушения на материалния закон, поради неоснователно приемане, че липсват новонастъпили обстоятелства. Твърди се, че И. О. не е обсъдил посочените обстоятелства, поради които жалбоподателя се опасява от завръщане в страната на произход. Моли съдът да постанови съдебно решение, с което да отмени Решение № УП-109 / 13. 08. 2010 г. на И. О. и се върне молбата за разглеждане в производство по общия ред.

Ответникът – **И. О. П. ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ ЗА БЕЖАНЦИТЕ П. МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ**, не взема становище по жалбата.

Представителят на С градска прокуратура, изразява становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С молба вх. № 1057 / 10. 08. 2010 г. до Председателя на Д., жалбоподателя Х. Е. Е. М. Хамада, гражданин на Е, пол – мъжки, по вероизповедание – католик, арабин по народност, неженен, е поискал закрила. По тази молба е проведено производство по реда на гл. VI, Раздел II на ЗУБ в Регистрационно приемателен център - С., което е

завършило с обжалваното решение, с което е отхвърлена молбата за предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

С жалбоподателя, е проведено интервю, за което е съставен Протокол от 11. 08. 2010 г., подписан от чужденеца, преводач и И. О.. В проведеното интервю жалбоподателя, е посочил че е сменил религията си и е станал християнин, поради което не може да се завърне в страната си на произход. Сочил, че макар в Е да има и християни, властите преследват тези, които са променили религията си. Посочва, обаче че не са налице нови причини, различни от тези, които вече е заявил П. предишни интервюта.

В откритото съдебно заседание, жалбоподателя не се явява, вместо това е постъпило становище от упълномощен адвокат, с което се заявява, че се поддържа подадената жалба на заявените в нея основания.

П. така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Решението е връчено на жалбоподателя на 17. 08.2010 г., а жалбата е депозирана на 23. 08. 2010 г., в преклузивния срок по чл. 84, ал. 2 от ЗУБ и е процесуално допустима.

По същество жалбата е **НЕОСНОВАТЕЛНА** по следните съображения:

Обжалваният акт е мотивиран с разпоредбата на чл. 70, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 13, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 5 от ЗУБ.

И. О., е преценил основателността на молбата с оглед факта, че това е втора поредна молба на жалбоподателя, представляваща последваща по смисъла на § 1, т. б от ДР на ЗУБ. С решение № 184 / 29. 05. 2009 г. на председателя на Д., е отказано предоставянето на жалбоподателя на статут на бежанец и хуманитарен статут. Жалбата срещу това решение е отхвърлена с решение № 15696 / 18. 12. 2009 г. по адм. д. № 7966/ 2009 г. по описа на ВАС –III отделение, което е оставено в сила с решение № 3334 / 15. 03. 2010 г. по адм. д. № 714 / 2010 г. по описа на ВАС – 5-членен състав.

Изложените от кандидата причини за нежеланието си да се върне в страната по произход, не представляват новонастъпили обстоятелства, обуславящи основателен страх от преследване, по смисъла на чл. 8, ал. 1 и чл. 9 от ЗУБ, поради което И. О. П. Д., правилно е приел, че молбата е неоснователна.

Налице са предпоставките на посочените норми - жалбоподателя не е посочил нови обстоятелства, които да представляват конкретни причини за основателен страх от преследване. И. О. е изложил подробни мотиви, че не са налице нови обстоятелства, различаващи се от вече изложените.

По делото липсват данни, доказващи наличието на тази материалноправна предпоставка – наличието на нови обстоятелства. Кандидатът изрично е заявил че няма нови причини или проблеми, различни от предходното производство, като по тях вече има произнасяне от страна на административния О. и на съда. Изложените доводи, че се нуждае за промяна на религията си вече са изследвани и П. двете предходни производства.

В тази връзка, представеното кръщелно свидетелство от 04. 04. 2010 г., само преповтаря представеното вече уверение 24. 11. 2009 г. за желанието за покръстване от страна на Хамада и същото не удостоверява наличието на нови обстоятелства, различни от вече изложените.

По отношение на релевиращия довод за страх от преследване, поради промяната на религията, съдът счита че не се доказва реална опасност от тежки посегателства по смисъла на закона спрямо жалбоподателя. Освен, че не са представени никакви доказателства в подкрепа на твърденията, доводът за страх от отмъщение от страна на

службите и роднините, е бил заявен П. първоначалното производство и тези обстоятелства не са новонастъпили, съобразно изискванията на закона. П. тези данни съдът счита, че доводът за страх от отмъщение е израз на защитната теза на жалбоподателя и същата е неоснователна. Това означава че конкретно спрямо жалбоподателя не е налице основателен страх от преследване, тъй като същия не е бил подложен на гонения от страна на властите в Е.

По делото е поискано писменото становище на Държавна агенция „Национална сигурност” с писмо рег. № УП-3535 / 10. 08. 2010 г., съобразно изискванията на чл. 58, ал. 7 от ЗУБ, поради което не са допуснати нарушения на производствените правила. Видно от писмо рег. № Т-2440/ 12. 08. 2010 г. Държавна агенция „Национална сигурност”, не възразява за предоставянето на закрила на Х. Е. Е. М. Хамада, но това становище не обвързва И. О. или съда по отношение на преценка за наличието на обстоятелства, сочещи за основателен страх от преследване.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че обжалваният административен акт е издаден от компетентен О. (упълномощен със заповед № 59 / 04. 03. 2010 г. на председателя на Д.), доколкото Ускореното производство по Гл. VI, Раздел II ЗУБ пред административния О. завършва с акт по чл. 70, ал. 1 от ЗУБ от интервюиращ О. П. Държавната агенция за бежанците П. Министерски Съвет. Същевременно са изпълнени и материалните и процесуалните правила по издаването му, поради което подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна.

Така мотивиран, Административен съд С.-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. Е. Е. М. Хамада, гражданин на Е, срещу Решение № УП-109 / 13. 08. 2010 г. на И. О. на Държавната агенция за бежанците П. МС.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: